

Motion till riksdagen 2009/10:So428

av **Jan R Andersson och Mikael Cederbratt (m)**

Hälsoeffekt av höjd snusskatt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hälsoeffekten av höjd snusskatt.

Motivering

De senaste åren har regeringen genomfört kraftiga skattehöjningar på det svenska snuset. Effekten av dessa höjningar har inneburit att en dosa snus numera prismässigt kan jämföras med ett paket cigaretter. Som motiv till dessa skattehöjningar har regeringen angett folkhälsoskäl.

Det råder i dag en total vetenskaplig enighet om att rökning är väsentligt mycket farligare än snusning. Ingen ifrågasätter detta längre, inte ens Folkhälsoinstitutet. Flera undersökningar har visat att snus spelar en viktig roll när det gäller att få inbitna rökare att sluta röka. Även Socialstyrelsen framhöll detta i sin rapport Folkhälsan 2005.

Under den senaste tiden har nya viktiga vetenskapliga fakta om svenskt snus presenterats – fakta som är av största betydelse för folkhälsan. Bland annat har en av världens mest ansedda medicinska tidskrifter The Lancet i sitt majnummer 2007 uppmärksammat snuset i tre artiklar. I en av artiklarna dras följande slutsats: "Current smokers who switch to snus rather than continuing to smoke can realise substantial health gains. Snus could produce a net benefit to health at the population level if it is adopted in sufficient numbers by inveterate smokers."

Vidare har EU-kommissionens vetenskapliga kommitté, SCENIHR, presenterat sin rapport som konstaterar att en rökare som går över till snus avsevärt minskar risken att drabbas av tobaksrelaterad sjukdom och att tillgången till snus i Sverige haft positiva effekter på den svenska folkhälsan.

Under det senaste året har man kunnat notera att nedgången av antalet rökare har planat ut samtidigt som antalet snusare har blivit färre. I vissa grup-

Fel! Okänt namn på

per kan man se en tydlig trend att rökningen ökar, vilket är olyckligt. En tolkning av effekterna av snusskatt höjningarna skulle därför vara att många rökare fortsatt röka istället för att växla till en mindre skadlig tobaksprodukt då skatten utgör ett starkt styrinstrument. De negativa hälsoeffekterna av detta skulle i sådana fall vara avsevärt större än om antalet rökare fortsatt minskat.

Genom höjningar av skatten väsentligt mer på snus än på cigaretter signalerar regeringen till rökarna att de lika gärna kan fortsätta med sin rökning som att gå över till snus. Förslaget innebär också en märklig signal till EU, som ju regeringen i andra sammanhang på goda grunder försöker övertyga om att snusning är väsentligt mindre farligt än rökning.

Mot ovanstående bakgrund anser vi det är viktigt att denna fråga belyses ur ett hälsoperspektiv så att effekterna av regeringens skattepolitik inte motverkar målsättningarna inom folkhälsopolitiken.

Stockholm den 23 september 2009

Jan R Andersson (m)

Mikael Cederbratt (m)